

מדת בדת

שינוי הדף היומי בדרך קצרה

לע"נ הרה"ג ר' בצלאל בן רבי
ירחמיאל גרשון אדלשטיין זצוק"ל
הערות והנצחות טל' 0548449853 או מייל
MABADAF12@GMAIL.COM

גליון 251 יום הכיפורים תשפ"ה

בבא בתרא קי- קטז

רב הונא היה נפטר לא היית חוזר בך, ור"נ עצמו סבר שרב ושמואל אמרו שאין הלכה כר' זכריה.

ר' ינאי נסמך על כתפו של ר' שמלאי משרתו ור' יהודה נשיאה בא לפניהם ואמר ר' שמלאי האדם שבא לקראתנו הוא וטליתו נאה וכשהגיע אליו מששו אמר לו שבגד זה שיעורו לענין טומאה כמו שק, ושאל ר' יהודה מנין שבן קודם לבת בנכסי האם ואמר ר' ינאי שכתוב מטות ומקישים מטה האם למטה האב וכמו שבמטה האב הבן קודם לבת כך במטה האם הבן קודם לבת אמר ר' יהודה שא"כ כמו שבכור נוטל פי שנים במטה האב כך יטול פי שנים במטה האם, **עמוד ב** אמר ר' ינאי למשרתו משוך אותי אין זה רוצה ללמוד, ואביי אומר שהטעם הוא שכתוב בכבוד **בכל אשר ימצא לו** ולא ואין לומר שרק בחור שנשא אלמנה לא יקבל אך אם ישא בתולה הוא יקבל אמר ר"נ בר יצחק שכתוב **ראשית אונו** ולא אונה אך קשה שמפסוק זה לומדים למעט בא אחר נפלים שהוא בכור לנחלה כיון שכתוב **אונו** שלבו דוה עליו ונפל אין לבו דוה עליו, ויש לומר שא"כ היה צריך להיות כתוב ראשית און וכתוב אונו ללמד אונו ולא אונה, אך קשה שנאמר שרק אלמן שנשא בתולה אך בחור שנשא בתולה יקח פי שנים, ורבא מבאר שכתוב **לו משפט הבכורה** משפט הבכורה לאיש ולא לאשה.

מהפסוק כי אם לשארו לומדים שארו זו אשתו שבעל יורש את אשתו ואין לומר שגם היא תירשנו שכתוב **וירש אותה** שהוא יורש אותה ולא היא אותו ויש להקשות **שירש אותה** כתוב אחרי **ממשפחתו** ואביי מבאר שיש לתרץ את הפסוק ונתתם את נחלתו לקרוב אליו שארו וירש אותה ורבא מקשה וכי אתה סכין חריף החלף את הפסוק ורבא מבאר שלומדים ונתתם את נחלת שארו לו שגורעים את הואר של נחלתו ואת הלי' של שארו והיינו לו ומחברים את זה למלה שארו.

תנא אחד שנה שלר"ע לומדים את זה מהפסוק **וירש אותה** שהבעל יורש את אשתו, ור' ישמעאל לומד את זה מהפסוק **וכל בת יורשת נחלה ממתות בני ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה** ומדובר בהסבת הבעל וכתוב **ולא תסוב נחלה לבני ישראל ממתה אל מטה** ועוד כתוב **ולא תסוב נחלה ממתה למטה אחר** ועוד כתוב **ואלעזר בן אהרן מת ויקברו אותו בגבעת פינחס בנו** ואין יש לבנו נחלה שלא היה לאלעזר אלא שפינחס נשא אשה ומתה והוא יורש אותה, ועוד כתוב ושגוב הוליד את יאיר ויהי לו עשרים ושלוש ערים בארץ הגלעד,

דף קיב ואין היה ליאיר ולא לשגוב אלא שהוא נשא אשה ומתה והוא יורש אותה, ומה שהביריתא מביאה פסוקים נוספים יש לומר שאם היה כתוב פסוק אחד היינו אומרים שמדובר בהסבת הבן ובעל לא יורש לכן כתוב פסוק נוסף **ולא תסוב נחלה לבני ישראל ממתה למטה** ואין לומר שהפסוק מלמד לעבור עליו בלאו ועשה שכתוב פסוק נוסף **ולא תסוב נחלה ממתה למטה אחר** ואין לומר שבא ללמד שעובר בשני לאוים ועשה, שכתוב עוד פסוק **שאלעזר נקבר בגבעת פינחס בנו** אך יש לדחות שנאמר שאלעזר עצמו נשא אשה ופינחס יורש אותה אלא יש פסוק נוסף מיותר ששגוב הוליד את יאיר ואין לומר ששגוב נשא אשה שא"כ מדוע צריך ב' פסוקים, ורב פפא מקשה שנאמר שאכן בעל לא יורש והפסוקים של יאיר ופינחס מדברים כשהם קנו, אמר לו אביי שלא יתכן שפינחס קנה שא"כ השדה חוזרת ביובל ואלעזר נשאר קבור בקבר שאינו שלו אך ניתן לבאר בשדה שנפלה לו משדה החרם שאינה חוזרת ביובל, ואביי מקשה שבכל מקרה נעקרת הנחלה משבט האם לשבט האב וא"כ מה מועיל שבת יורשת נחלה נישאת לשבט הרי יש עקירה מהיורשים את שבט אמם, אך ניתן לדחות שבמקרה זה כבר הוסבה הנחלה, אך אביי מקשה שיתכן שגם אם כבר הוסבה לא נעשה הסבה גדולה יותר ע"י הנישואין עצמם, ורב יימר אמר לרב אשי שבשלמא אם לא חששו להסבה שע"י יורשת בן את אמו א"כ הפסוק של לא תסוב מדבר בין בהסבת הבן בין בהסבת בעל אך אם לא אומרים שכבר הוסבה א"כ מה מועיל שהבת נישאת לאחד ממתה אביה הרי בכל מקרה הנחלה מוסבת כשהיא יורשת את אמה לשבט אביה, ויש לומר שמשאיים אותה לאדם ששבט אביו כשבט אביה ושבט אמו כשבט אמה, **עמוד ב** אך קשה שא"כ הפסוק צריך לכתוב לאחד ממשפחת מטה אביה ואמה אך יש לומר שאם היה כתוב כך היינו אומרים שיכולה להנשא גם כשאביה משמעון ואמו מראובן ואילו היא אביה מראובן ואמה משמעון, קמ"ל שתנשא רק באדם שהוא כמותה.

דף קי יש לומר שאם אבי אמו של פינחס הוא מיוסף א"כ אם אמו היא מיתרו, ואם אבי אמו מיתרו אם אמו היא מיוסף, וכן מדויק ממה שכתוב **מבנות פוטיאל** שמשמע שתיים.

רבא אומר שהנושא אשה צריך לברוק באחיה, שכתוב **ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון** ולכאורה פשוט שאם היא בת עמינדב היא אחות נחשון אלא ללמד שהנושא אשה צריך לברוק באחיה, ושנינו בביריתא שרוב בנים דומים לאחי האם.

כתוב אצל מיכה ויסורו שמה ויאמר מי הביאך הלום ומה אתה עושה בזה ומה לך פה, אמרו לו האם לא באת ממשה שכתוב בו **אל תקרב הלום**, וכתוב בו **מה זה בידך**, וכתוב בו **ואתה פה עמוד עמדי**, וכך נעשת כהן לע"ז, אמר להם מקובל אני מבית אבי אביו שלעולם ישכיר אדם עצמו לע"ז ולא יצטרך לבריות, והוא הבין ע"ז ממש, אך הכוונה היא עבודה שהיא זרה לו כמו שאמר רב לרב כהנא פשוט נבלה בשוק ואל תצטרך לבריות ולא תאמר אדם גדול אני וזה זלוזל עבורי, ורוד המלך ראה שהממון חביב עליו ביותר ולכן מינהו על האוצרות כמו שכתוב **ושבואל בן גרשם בן מנשה נגיד על האוצרות**, ולכאורה שמו יהונתן, ומבאר ר' יוחנן שהוא נקרא שבואל ששב לקל בכל לבו.

בנים יורשים את האב שכתוב **ובן אין לו** ואם יש לו בן הוא קודם, ומקשה רב פפא שנאמר שאם יש בן הוא יורש וכשיש בת תירש הבת וכשיש בן ובת לא ירשו לא הבן ולא הבת, **עמוד ב** אך יש לדחות שא"כ מי יורש וכי מושל העיר ירש, אלא הכוונה שכשיש בן ובת לא הבן יורש הכל ולא הבת אלא ירשו בשוה, אמר אביי וכי הפסוק צריך לחדש שכשיש בן אחד הוא יורש את הכל, ואין לומר שבא לחדש שגם בת בכלל יורשה שזה לומדים ממה שכתוב **וכל בת יורשת נחלה**, ורב אחא בר יעקב אומר שבת לומדים מהפסוק **למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן**, משמע שאין לו בן ואם היה בן הוא היה יורש לפני הבנות, אך יש לומר שרק בנות צלפחד אמרו כך ובאמת אחר שנמנה תורה התחדשה ההלכה שבת יורשת כבן אלא לומדים את זה מהפסוק שלמדנו בתחילה **איש כי ימות ובן אין לו**, ורבינא לומד מהפסוק **הקרוב אליו** שהקרוב קודם, ולכאורה מי אמר שבן קודם כי הוא קם תחת אביו ליעוד ולגבי שדה אחוזה הרי בת אינה שייכת ביעוד, ושדה אחוזה לומדים מהפירכא של יבום שהוא רק במקום שאין בן אלא לומדים מהפסוק **ובן אין לו**, ועוד ניתן ללמוד מהפסוק **והתנחלתם אותם לבניכם אחריכם בניכם** ולא בנותיכם, ואין למעט בכנות מהפסוק **למען ירבו ימיכם וימי בניכם** שמבכרה לא ממעטים.

אחים מהאב נוחלים ומנחילים אמר רבה שלומדים גזירה שוה אחוה אחוה מבני יעקב ושם הם היו אחים מהאב ולא מהאם ואכן ניתן ללמוד כבר מהפסוק **ממשפחתו וירש אותה** שרק משפחת אב קרויה משפחה ולא משפחת אם, ומה שרבה למד אחוה מבני יעקב זה נאמר רק לגבי יבום.

דף קיא שאיש יורש את אמו למדו בביריתא מהפסוק **וכל בת יורשת נחלה ממתות בני ישראל** ואין בת יורשת נחלה של שני מטות אלא שאביה משבט אחד ואמה משבט אחר ומתו והן ירשו אותם, וכתוב **בת** וכן ניתן ללמוד מק"ו שאם בת שהורע כוחה בנכסי אביה יורשת את אמה בן שיפה את כוחו בנכסי אביו ודאי יפה כוחו בנכסי אמו, ונלמד משם שכמו שבן קודם לבת בנכסי האב כך הוא קודם לבת בנכסי האם, אך ר' יוסי בר יהודה ור"א בן ר' יוסי אמרו בשם ר' זכריה בן הקצב שבן ובת שוים בנכסי האם שאומרים דיו לבא מהדין להיות כנידון, אך קשה וכי ת"ק לא דורש דיו והרי בביריתא לומדים ק"ו ודיו מהפסוק **ואביה יורש יורש בנפיה הלא תכלם שבעת ימים** וק"ו לשכינה י"ד יום אלא שדיו לבא מהדין להיות כנידון, ויש לומר שת"ק אכן דורש דיו אך כאן הפסוק אומר **ממטות** להקיש מטה האם למטה האב וכמו שבמטה האב הבן קודם לבת כך במטה האם הבן קודם לבת.

רב ניתאי רצה לעשות מעשה כר' זכריה בן הקצב ואמר לו שמואל אפס זכריה ור' טבלא עשה מעשה כר' זכריה ושאל אותו ר"נ מדוע אמר לו ר' טבלא שרב חנינא בר שלמיא אמר בשם רב שהלכה כר' זכריה אמר לו חזור בך ואם לא אני אוציא לך את רב חנינא מאזנך, רב הונא בר חייא רצה לעשות מעשה כר' זכריה ור"נ שאל אותו מדוע אמר לו שרב הונא אמר בשם רב שהלכה כר' זכריה אמר לו אני אשלח לרב הונא שאתה אומר כך משמו ורב הונא בר חייא התבייש ואמר לר"נ וכי אם

יש ברייתא שלמדה את הפסוקים בהסבת הבן ויש ברייתא שלמדה את הפסוקים בהסבת הבעל, הברייתא של הסבת הבן: **שכתוב ולא תסוב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה ומדובר בהסבת הבן ולא בהסבת הבעל שכבר לומדים מהפסוק ולא תסוב נחלה ממטה למטה אחר וא"כ הפסוק ולא תסוב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה מדובר בהסבת הבן.**

דף קיג ויש ברייתא שלא תסוב נחלה ממטה אל מטה אחר מדובר בהסבת הבעל שהסבת הבן לומדים מהפסוק ולא תסוב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה, ולשני הברייתות הפסוק **ממטה אל מטה אחר** מדבר בהסבת הבעל, וסימן אמר בשם רבה בר רב שילא שבפסוק כתוב **איש** אך קשה שבשני הפסוקים כתוב **איש** ואמר ר"נ בר יצחק שכתוב **ידבקו** אך קשה שבשני הפסוקים כתוב **ידבקו** ורבה אומר שבפסוק מטה למטה אחר כתוב **ידבקו מטות** ורב אשי מדייק ממה שכתוב ממטה למטה אחר וכן לא נקרא אחר.

ר' אבהו אמר בשם ר' יוחנן בשם ר' ינאי בשם רבי ויש מטיס בשם ר' יהושע בן קרחה מנין שהבעל לא נוטל בראוי ככמוחזק שכתוב **ושגוב הוליד את יאיר ויהי לו עשרים ושלוש ערים בארץ הגלעד** מנין היה ליאיר שלא היה לשגוב אלא שהוא נשא אשה שמתה בחיי מורישה וכשמתו מורישיה ירשה יאיר, ונאמר עוד פסוק שאלעזר בן אהרן נקבר בגבעת פנחס בנו ומנין היה לפנחס שלא היה לאלעזר אלא שאשת אלעזר מתה בחיי מורישיה וכשמתו מורישיה ירשה פנחס וצריך פסוק נוסף שאם היה כתוב רק פסוק אחד היינו אומרים שיאיר ירש את אשתו ולא ששגוב ירש, אך עדיין ניתן לומר שפנחס קיבל מדין שדה חרם לכן כתוב **בנו** ללמד שהוא קיבל בתורת נחלה שראויה לאלעזר וירשה בנו. **המשנה** אמרה בנוחלים ולא מנחילים בני אחות ויש לדייק שלא בנות אחות ואמר רב ששת שהנ"מ היא לקדם.

רב שמואל בר רב יצחק שנה לפני רב הונא שכתוב **וירש אותה** להקיש ירושה ראשונה לשניה שכמו שבירושא ראשונה של אב הבן קודם לבת כך בכל ירושות הבן קודם לבת.

רב בר חנינא דרש לפני ר"נ בפסוק **והיה ביום הנחילו את בניו** שרק ביום מפילים נחלה ולא בלילה ומקשה אביי שא"כ רק כשנפטר ביום ירשוהו בניו ואם ימות בלילה לא ירשוהו בניו אך אולי כוונתך לדין של נחלות, כמו ששינינו בפסוק **והיתה לבני ישראל לחוקת משפט** שכל הפרשה מדברת על דין כמו שאמר רב יהודה שאם נכנסו שלושה לבקר חולה אם רצו כותבים עדותם על הנחלה ואם רצו עושים דין אך אם היו שנים רק כותבים ואינם עושים דין ואמר רב חסדא שכל זה כשבאו ביום,

דף קיד אך אם באו בלילה גם כשהם שלושה כותבים ואינם עושים דין כי הם כעדים ואין עד נעשה דיין, אמר רבה בר חנינא שאכן הוא התכוון כדברי הברייתא הזו.

לרבה בקנין על מתנה יכול לחזור כל זמן שיושבים ולרב יוסף יכול לחזור כל עוד עסוקים באותו ענין, אמר רב יוסף שמשמט כדברי כמו שאמר רב יהודה שכשנכנסו שלושה לבקר חולה רצו כותבים רצו עושים דין ואם נאמר שיכול לחזור מהמתנה כל עוד שיושבים א"כ איך הם יכולים לכתוב הרי הוא עדיין יכול לחזור בו, ורב אשי אמר שכשאמר שמועה זו לפני רב כהנא הוא אמר שזה קשה גם לדברי רב יוסף שיכול לחזור בו כשהם עסוקים באותו ענין אלא ודאי מדובר שעברו מענין לענין א"כ גם לרבה ניתן לבאר שקמו וישבו שוב ואז הוא לא יכול לחזור בו, והלכה כרב יוסף כאן וכן בקונה שדה שהמוכר יכול להעלותה כנכסי בר מריון וכן לגבי האומר לאשתו נכסי לך ולבנך שאמר רב יוסף שקנתה מחצה.

יש להקשות מדוע אומרת המשנה האשה את בנה הרי כבר כתוב האיש את אמו והאיש את אשתו, ויש לומר שהמשנה רצתה לדמות אשה את בנה כמו אשה את בעלה שאין בעל יורש את אשתו בקבר כך כשהבן יורש את אמו אינו יורש בקבר להנחיל לאחיו מהאב.

ר' יוחנן אומר בשם ר' יהודה בן ר"ש שמדאורייתא אב יורש את בנו ואשה יורשת את בנה שכתוב **מטות ומקישים** מטה האם למטה האב וכמו שאב יורש את בנו כך אם יורשת את בנה,

דף קטו ור' יוחנן הקשה שהמשנה אומרת להדיא אשה את בנה אשה את בעלה ואחי האם מנחילים ולא נוחלים, אמר לו ר' יהודה שאינו יודע מי התנא ששנה את משנתנו, ואין לומר שהיא כדעת ר' זכריה בן הקצב שהוא לא דרש מטות כי המשנה אומרת בני אחות ודייקנו לעיל בני אחות ולא בנות אחות, וביאר רב ששת שבני האחיות קודמים ולר' זכריה אינם קודמים כי הוא אמר שבן ובת שוים בנכסי האם, ויש להקשות בדעת התנא של משנתנו שאם דורשים מטות א"כ אשה תירש את בנה ואם לא דורשים מטות מנין שבן קודם לבת בנכסי האם ויש לומר שבאמת הוא דורש מטות ושם אינה יורשת לומדים

מהפסוק **וכל בת יורשת נחלה** שהיא יורשת שני מטות אך אינה מורשת משני מטות שהיא יורשת רק מאביה ולא מבנה.

משנה סדר הנחלות הוא: **איש כי ימות וכן אין לו והעברתם את נחלתו** לבתו הבן קודם לבת ואף יוצאי יריכו קודמים לבת בת קודמת לאחים, ויוצאי יריכה קודמים לאחים אחרים קודמים לאחי האב ויוצאי יריכם קודמים לאחי האב והכלל הוא שכל הקודם בנחלה יוצאי יריכו קודמים והאב קודם לכל יוצאי יריכו. **גמרא** שנו בברייתא שכתוב **בן אין לי אלא בן בן הבן או בת הבן או בן בת הבן מנין תלמוד לומר אין לו שיש לעיין עליו וכשכתוב בת אין לי אלא בת בת הבן וכן הבת ובת בן הבת מנין תלמוד לומר אין לו שיש לעיין עליו, עמוד ב** והנחלה ממשמשת והולכת עד ראובן, ומה שלא כתוב עד יעקב אמר אביי שיש קבלה שהשבת לא כלה.

רב הונא אומר בשם רב שהאומר תירש בת עם בן הבן אפילו הוא נשיא בישראל לא שומעים לו כי זה מעשה צדוקים כמו ששינינו במגילת תענית שכי"ד טבת הוא היום ששבו לדיננו שהצדוקים אמרו שבת יורשת עם בת הבן ואמר להם רבן יוחנן בן זכאי מנין לכם ולא היה אדם שהשיב לו מלבד זקן אחד שפטפט כנגדו שאם בת בנו שבאה מכח בנו יורשת ק"ו שבת שבאה מכוחו שתירש, וקרא עליו רבן יוחנן את הפסוק **אלה בני שעיר החורי יושבי הארץ לוטן ושוכל וצבעון ואנה** וכתוב **אלה בני צבעון ואיה ואנה** ולומדים מכאן שצבעון בא על אמו והוליד את ענה, אך קשה שנאמר שהיו שני ענה ורבה אמר שהוא אומר דבר שאפילו שבור המלך שזה כינוי לשמואל לא אמרו וללישנא בתרא רב פפא אמר שהוא אמר דבר שאף שבור המלך שהוא רבה לא אמר שכתוב בפסוק **הוא ענה** הכוונה ענה שזוכר לעיל, אמר לו הזקן בכל אתה פוטריני אמר ר' יוחנן שוטה

דף קטז לא תהא תורה שלמה שלנו כשיחה בטלה שלכם שיש לפרוך את הק"ו שלך שבת בנו יפה כוחה במקום האחים ואילו בתו הורע כוחה במקום אחיה, ונצחו את הצדוקים ועשו אותו יו"ט.

כתוב בפרשת פלגש בגבעה **ויאמרו ירושת פלטה לבנימין ולא ימחה שבט מישראל** ואמר ר' יצחק תלמיד ר' אמי שהתנו על שבט בנימין שבת הבן לא תירש עם האחים.

ר' יוחנן אמר בשם רשב"י שמי שלא מניח בן ליורשו הקב"ה מלא עליו עברה שכתוב **כאן והעברתם** וכתוב **יום עברה היום הוא.**

נחלקו ר' יוחנן וריב"ל בפסוק **אשר אין חליפות למו ולא יראו אלוקים** אם זה נאמר על מי שלא הניח בן או על מי שלא הניח תלמיד ולכאורה מסתבר שר' יוחנן הוא שאמר תלמיד כי הוא היה מנחם אבלים ואומר להם זה העצם של בני העשירי, וא"כ ריב"ל הוא שאומר שהפסוק מדבר על מי שלא הניח בן, אך קשה שריב"ל לא הלך לניחום אבלים מלבד על מי שנפטר בלי בנים שכתוב **בכה בכה להולך** ורב יהודה אמר בשם רב שזה מדבר על ההולך בלי בן זכר, אלא צ"ל שריב"ל הוא שאמר בפסוק הנ"ל שהוא מדבר על ההולך בלי תלמיד וא"כ ר' יוחנן הוא שאמר שזה על מי שלא הניח בן, אך קשה כדלעיל איך ר' יוחנן ניחם אבלים אלא יש לומר שמי שאמר שהפסוק הנ"ל מדבר על מי שלא הניח בן זה רבו של ר' יוחנן אך הוא לא סובר כך.

ר' פנחס בר חמא דרש בפסוק **והרד שמע במצרים כי שכב דוד עם אבותיו וכי מת יואב שר הצבא** מדוע בדוד כתוב שכב וביואב כתוב מת אלא שדוד הניח בן ויואב לא הניח בן, ויש להקשות שכתוב **מבני יואב עובדיה בן יחיאל**, אלא יש לומר שדוד הניח בן כמותו ויואב לא הניח בן כמותו.

עוד דרש ר' פנחס בר חמא שקשה עניות בתוך ביתו של אדם יותר מחמישים מכות שכתוב באיוב **חנוני חנוני אתם רעי כי יד אלוך נגעה** בי ואמרו לו חבריו **השמר אל תפן אל און כי על זה בחרת מעוני.**

עוד דרש ר' פנחס בר חמא שמי שיש לו חולה בתוך ביתו ילך לחכם שיבקש עליו רחמים שכתוב **חמת מלך מלאכי מוות ואיש חכם יכפרנה.**

רמי בר חמא מסתפק מי קודם בנכסי המת האם אבי האב או אחי האב כגון אברהם וישמעאל בנכסי עשו ורבה הוכיח מלשון המשנה האב קודם לכל יוצאי יריכו **עמוד ב** ומה שרמי בר חמא לא פשט משם שאגב חריפותו שהיה עסוק בשאלה אחרת הוא לא עיין בזה כראוי, שהוא הסתפק על אבי האב ואחיו מי קודם כגון אברהם ויעקב בנכסי עשו ורבה רצה להוכיח מהמשנה שהאב קודם לכל יוצאי יריכו אך רמי בר חמא סובר שהכוונה ליוצאי יריכו שלו ולא יוצאי יריכו של בנו וכך מסתבר מדברי המשנה שכתוב זה הכלל כל הקודם בנחלה יוצאי יריכו קודמים ואם יצחק היה חי הוא היה קודם ליעקב אך עכשיו שיצחק אינו חי יעקב קודם לאברהם.

משנה בנות צלפחד נטלו ג' חלקים בנחלת א"י חלק אביהם שהיה מיוצאי מצרים וחלקו עם אחיו בנכסי חפר ועוד שהוא היה בכור שנטול שני חלקים.